

Episcopul Ignatie al Huşilor. Andrei Caramitru: nepotul “vitreg” al ideilor iluministe

written by [Marginalia] | July 24, 2019

Andrei Caramitru

21 iulie la 11:09 · 🌐

...

Despre spiritualitate și ierarhia religioasă

Dacă tot e Duminică, dau o ecuație simplă care explică cum văd eu tematica religioasă.

Valori pozitive în viață > Spiritualitate > Credență >

Dogmă religioasă > Biserică > reguli și obligații impuse de biserică.

Ce înseamnă? Că cineva care are valori clare în viață (bunătate, ajutor pentru altul) este mult superior altuia care respectă cu sfințenie regulile bisericii (post, slujbe etc) dar este corupt și face mult rău. Că cineva care este profund spiritual sau crede în alta religie (daca este budist de exemplu) poate fi mult mai bun decât un ortodox care nu are dimensiune spirituală reală.

Isus a spus la fel, în Matei 6:9-13. Sa fim buni si sa ne rugam direct la Dumnezeu. Fără sa ne dam in spectacol, fără sa avem nevoie de intermediari. Restul sunt Invenții ale oamenilor pentru putere - organizații ierarhice și financiare construite în ultimii 2000 de ani.

👍👎👏 654

230 comentarii 43 distribuiri

Citind postarea lui Andrei Caramitru “despre spiritualitate și ierarhia religioasă”, m-am gândit instantaneu cum ar fi să-mi exprim și eu un punct de vedere despre “materia neagră” din Univers, despre care nu știu aproape nimic și despre care nici fizicienii nu sunt siguri dacă există sau nu. Cu alte cuvinte, să am pretenția abuzivă de a emite păreri “solide” despre un subiect, pe care nu numai că nu îl stăpânesc, dar nici măcar nu posed dexteritatea limbajului de specialitate. Intenția lui Andrei Caramitru este poate una bună, însă efectul este de-a dreptul iluminist.

Andrei Caramitru

21 iulie la 11:09 · 🌐

Despre spiritualitate și ierarhia religioasă

Dacă tot e Duminică, dau o ecuație simplă care explică cum văd eu tematica religioasă.

Valori pozitive in viață > Spiritualitate > Credință > Dogmă religioasă > Biserică > reguli și obligații impuse de biserică.

Ce înseamnă? Că cineva care are valori clare in viață (bunătate, ajutor pentru altul) este mult superior altuia care respectă cu sfințenie regulile bisericii (post, slujbe etc) dar este corupt și face mult rău. Că cineva care este profund spiritual sau crede in alta religie (daca este budist de exemplu) poate fi mult mai bun decât un ortodox care nu are dimensiune spirituală reală.

Isus a spus la fel, in Matei 6:9-13. Sa fim buni si sa ne rugam direct la Dumnezeu. Fără sa ne dam in spectacol, fără sa avem nevoie de intermediari. Restul sunt Invenții ale oamenilor pentru putere - organizații ierarhice și financiare construite in ultimii 2000 de ani.

   654

230 comentarii 43 distribuiri

De fapt, nu are nici măcar claritatea logică a unui iluminist, care știe să asocieze corect noțiunile și ideile. Astfel, devine nepot vitreg al ideilor iluministe aruncate în plină degradingoladă progresistă a neomarxiștilor de astăzi. Adică, a leftiștilor teleghidați, care în numele toleranței devastează cu ura lor anti-clericală, anti-Biserică, anti-valori tradiționale tot ceea ce le iese în cale. Andrei Caramitru, în bună tradiție neomarxistă, desprinde credința de spiritualitate, crezând că "bunătatea, ajutorul pentru

altul” sunt “valori clare în viață” în contrast cu “regulile bisericii (post, slujbe) etc”. Pentru profani, este bine de precizat că în Biserică nu avem reguli, ci un mod de viață conform cu Evanghelia și Tradiția. Postul, participarea la slujbele Bisericii nu sunt reguli, ci un mod de viață care conține în sine și bunătatea, și milostenia, și capacitatea de a nu-l urî pe cel care gândește altfel decât tine.

Dacă ar fi “reguli”, atunci ar trebui impuse tuturor, inclusiv lui Andrei Caramitru, care (bănuiesc) este ortodox (aici mă exprimi retoric, pentru că nu am căderea să chestionez un aspect care ține de viața interioară a fiecărui om). Ceea ce ar denatura cumplit spiritualitatea ortodoxă, care are drept ADN libertatea omului. Nu ți se impune nimic. Dacă dorești, în virtutea credinței pe care o ai, îți asumi modul de viață conform cu această credință. Dacă nu vrei, rămâi un ortodox nominal, inodor și incolor. De asemenea, Ortodoxia nu poate fi redusă doar la rugăciune și post, așa cum reductionist gândește Andrei Caramitru. Din fericire, avem și noi, printre lecturile biblice de prim rang, parabola samarineanului milostiv, care ne ofera determinarea necesară să unim rugăciunea cu dragostea față de cei nevoiași. Și am convingerea că Biserica aplică punctual și consecvent, prin proiectele sale sociale de anvergură, atenția față de cei aflați în privațiuni materiale. Subliminal (sau explicit), dacă am priceput bine, Andrei Caramitru vrea să transmită faptul că cei care cred în “valorile clare în viață” sunt aprioric mai buni și mai imuni la corupție decât ortodocșii care “respectă cu sfințenie regulile bisericii” și pot deveni mult mai vulnerabili la corupție. Este ca și cum ai spune că un antreprenor, care manevrează banii, în virtutea acestui fapt poate deveni mult mai vulnerabil la corupție decât cel care este un bugetar cu un salariu minim pe economie.

Din pacate, în această abordare a lui Andrei Caramitru sesizez lupta de clasă între altruiștii cu “valori înalte” și ortodocșii cu “regulile bisericii”. Mai mult decât atât, credința pentru Andrei Caramitru înseamnă “spectacol” orchestrat de “intermediari” între om și divinitate, ceea ce atrage după sine, să mă ierte Andrei Caramitru dacă gândesc în prelungirea ideilor sale, inutilitatea acestor intermediari, adică a clericilor. Dacă sunt inutili, de ce să-i mai vedem defilând prin fața noastră? Poate le asigurăm dispariția lor fizică din spațiul public, atâta vreme cât își justifică existența prin “putere”, care are drept finalitate “organizații ierarhice și financiare”. Nu vi se pare că suntem în plină luptă de clasă, reîncarnându-l pe Marx în teoriile acestea? Și ca un punct final. Îi recomand lui Andrei Caramitru să citească mult mai atent textul citat din Biblie, nu ca un credincios, nu ca pe o carte inspirată, ci ca pe orice carte și va descoperi uimit că nicăieri nu se spune că trebuie să ne rugăm “direct” lui Dumnezeu, pentru că nu am avea nevoie de “intermediari” (cel puțin acesta este contextul în care este folosit acest adjectiv).